

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12.11.1992, sp. zn. 3 Cmo 146/92, ECLI:CZ:NS:1992:3.CMO.146.1992.1

Číslo: 30/1993

Právní věta: Použití předběžného opatření v řízení o žalobě obsahující tvrzení, došlo ke klamavé reklamě (§ 45 obch.zák.), klamavému označení zboží a služeb (§ 46 obch.zák.) a k vyvolání nebezpečí záměny (§ 47 obch.zák.), je na místě v těch případech, v nichž je ověřeno alespoň provedením některých důkazů, že je naplněna některá ze skutkových podstat ustanovení obchodního zákoníku, že hrozí nebezpečí z prodlení, že úprava poměrů účastníků předběžným opatřením je naléhavá nebo že je třeba zamezit vzniku škody nebo jiné újmy, popřípadě jejich rozšiřování.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 12.11.1991

Spisová značka: 3 Cmo 146/92

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Předběžná opatření, Reklama, Reklama klamavá

Předpisy: 513/1991 Sb. § 45

§ 46

§ 47

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobou uplatnil žalující podnik právo na ochranu proti jednání žalovaného podniku, naplňující podle žalobce skutkovou podstatu nekalé soutěže ve smyslu ustanovení § 45 - § 47 obchodního zákoníku (zákona č. 513/1991 Sb. ve znění zákonů č. 264/1991 Sb. a č. 591/1992 Sb.). Zároveň požádal o vydání předběžného opatření, podle něhož by byl žalovaný povinen se zdržet do právní moci rozsudku užívání všech označení nesoucích označení „B... ý“ a „Č... b... ý“ ve všech rodech, tvarech a cizojazyčných mutacích. Žalobce uplatněné nároky a návrh na předběžné opatření odůvodnil tím, že žalovaný od konce r.1991 vyrábí a distribuje pivo s označením „B. pivo S.“, dále provádí reklamu na pivo „P. Č. pivo S.“ čímž parazituje na dlouhodobě vytvářeném goodwillu žalobce, když v tuzemsku i celé Evropě je označení „B. pivo“ známo mezi spotřebiteli jako výrobek žalobce, známý svou kvalitou, jemuž byla přiznána i ochrana podle ustanovení § 18 zákona č. 174/1988 Sb. jako proslulé ochranné známky. Svým jednáním žalovaný porušuje i právo k zapsané ochranné známce „S.“ č. 153651 z 27. 11. 1958 a práva žalobce, vyplývající z vlastnictví celé řady označení původu chráněných na základě Lisabonské dohody o ochraně označení původu, jakož i registrovaných podle zákona č. 159/1973 Sb.

Žalovaný ve svém vyjádření z 31. 3. 1992 navrhl zamítnutí žaloby. Odpovídá skutečnosti, že vyrábí a

propaguje své pivo s označením „B. pivo S.“; výroba se realizuje v pivovaru S., který je součástí státního podniku P. Č. B. Jde přitom o přímého právního nástupce Měšťanského pivovaru, založeného již v r. 1795. Od té doby se datuje známost tohoto piva doma a později i v zahraničí. Měšťanský pivovar užíval od r.1802 obchodní označení „Das B. Städtischer Bier“ Označení B. či Č. pivo se stalo příznačné tedy i pro pivo z Měšťanského pivovaru, dnešního pivovaru S. Registrace označení původu není překážkou k tomu, aby i jiný výrobce z daného regionu případně nepoužíval ochranu pro jím užívané označení původu. K zaměnitelnosti druhů piv, vyráběných účastníky sporu, přitom nedochází, neboť běžný spotřebitel rozlišení zná a vyplývá již ze známkového označení piva „S“ a „B“.

Usnesením ze dne 4. 5.1992, čj. 12 Cm 367/92-45, krajský soud v Českých Budějovicích návrh žalobce na předběžné opatření zamítl s odůvodněním, že v daném případě nejsou splněny podmínky podle ustanovení § 102 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 74 odst. 1 o. s. ř. k nařízení požadovaného předběžného opatření.

V odvolání proti tomuto usnesení žalobce nesouhlasil se závěry soudu prvního stupně a navrhl změnu jeho usnesení tak, že bude nařízeno předběžné opatření ve znění jeho návrhu. Podle odvolatele je zde nutná zatímtná úprava poměrů účastníků sporu; žalobce je majitelem označení původu výrobků specifikovaných v žalobě, a jejich používáním žalovaným v mezidobí (přičemž lze předpokládat déletrvající spor) by mohlo dojít ke klamání spotřebitele ohledně původu zboží a ke vzniku dalších škod materiálního i nemateriálního druhu.

Nejvyšší soud České republiky jako soud odvolací přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně ve smyslu ustanovení § 212 o. s. ř. a podle ustanovení § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.; usnesení soudu prvního stupně pak potvrdil.

Z odůvodnění:

V rámci své žaloby požádal žalobce o nařízení předběžného opatření, spočívajícího v uložení povinnosti zdržet se užívání označení „B... ý“ a „Č... b... ý“ žalovaným pro jím vyráběné pivo, neboť jediným majitelem mezinárodních i národních registrací označení původu „Č. pivo“ je žalobce.

Podle ustanovení § 102 o. s. ř. může soud předběžné opatření nařídit, je-li třeba, aby zatímtně byly upraveny poměry účastníků. Je nepochybné, že tohoto prostředku soud může využít v těch případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení (tedy úprava poměrů účastníků musí být naléhavá), zejména k zamezení vzniku škody či jiné újmy, popřípadě jejímu rozšiřování. Zda jde o takový případ, přenechává zákon k úvaze soudu. Pokud se však soud rozhodne použít uvedeného prostředku, musí mít rozhodné skutečnosti osvědčeny.

Odvolací soud posoudil důvody, uváděné žalobcem i jím předložené důkazní prostředky z hlediska nezbytnosti vydání předběžného opatření. Žalobce navrhl soudu nařízení předběžného opatření v době, kdy samotný základ žalobou uplatněných nároků dosud nelze považovat za prokázaný. Své nároky žalobce opírá o ustanovení § 45 (klamavá reklama), § 46 (klamavé označení zboží a služeb) a § 47 (vyvolání nebezpečí záměny) obch. zák.; naplnění těchto skutkových podstat jednáním žalovaného je však třeba ověřit v řízení provedením dalších důkazů. Na základě těchto dalších zjištění však bude možné rozhodnout ve věci samé. Pokud soud prvního stupně na základě zhodnocení žaloby ve své úvaze dospěl k závěru, že nevyužije jako dočasného prostředku k úpravě poměrů účastníků navrhovaného předběžného opatření, nelze jeho závěru vytknout pochybení.